

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΑΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΣΤΙΒΟΝ

Εθώς άνω έδρόνησε το τηλεόλον εις τήν ελληνοαλβανική σύνορα, ο σδηροός Κούβερνήτης Ιωάννης Μεταξάς έδροντοφώνει: "Υπέροχην Νίκην ή Δόξα. Καί όντως δε" αύτή ή ήτο το έθλημα τής 28ης Οκτωβρίου 1940. Διότι, λογικώς, το «ΟΧΙ» δέν έμπορούσε να έχη έλπίδα δικαίωσης. Καί μόνον άντίκρουσμα έμεινε ή ψυχή του Έθνους. Αύτή έσηκώθη μέσα εις το νυκτερινόν σκότος ως άσυγκράτητος θύελλα έκτυφλωτικού φωτός. Διά να άπλωθή παντού ή άνταύγεια τής ως σελασμοός λυρωτικής προσδοκίας έπάνω από μέλαν Ευρώπην, ή όποια είχε καταντήσθ ήπ' άκρου εις άκρον κοιλιάς οδυρμικών καί φωλεά θιάς.

"Η ψυχή!... Η πελωρία κοσμογονική αύτή δύναμις τής Ελλάδος, ή όποια άνάγως ύφαινε το περπωμένον τής καί φρουρούε το μεγαλειον τής. Ένωπιόν τής ύπεκλήθη καί τότε ή άνθρωπότης, όπως πάντοτε έχει συμβή. Καί έκράτησε τήν άναπνοήν τής. Καί άκόμη καί οι άντίπαλοι έδεβαίωσαν τόν έκπληκτον θαυμασμόν των.

"Ητο θεότατον, ότε καί πάλιν τα άκαταπό-

νητα όπλα τής Έλληνικής Άρετής, τα όπλα του Λεωνίδα καί των Τρακοσσών του, το Δίκαιον δηλαδή καί τής Έλευθερίας ό φανατικώτατος έρωσ, είχαν άρχισή δια μέλαν άκόμη φορών τήν άπαράμιλλον θαυμαστού των. Καί άνέβαζαν, μέσα εις παγκόσμιον άποθέωσιν πατών καί ζητωκραυγών, τόν Έλληνα Στρατιώτην, ταπεινόν καί άσημον μέχρι τής προτερείας, εις τήν περιωπήν ιστορικού έντολοδόχου καί θεματοφύλακος ιδεωδών καί κανόνων. Τών ιδεωδών καί κανόνων έκείνων, άνευ τών όποιών ή ζωή κρατείται εις τό έπίπεδον μηχανικής καταστάσεως ένστικτων. Έπει έκεί, εις τās κορυφάς καί τās χιονισμένα διάσελα τής Ήνδου, τα όποια έδρασκελιζαν ένθουσιανώς καί περρωμένοι — όμοιοι με Άπολλωνείους κορούς λουομένους, λουομένους μέσα εις λάμψεις θανάτου — διά να φθάσουν διαρκώς καί ύψηλότερα, έστήθη το τρόπιον τής Άληθείας. Έστήθη το όρόσημον καί ήνοιξεν ό κρατήρ, από τόν όποιον άνεπήδησαν με φρενιτώδη όρμήν, όλοι οι Έλληνικοί αιώνας, διά να δώσουν ένώπιον έκείνων, πού

έρχονται, τήν συντριπτικήν μαρτυρίαν τής πραγματικής δυνάμεως. Τήν μαρτυρίαν, ότε ίσχύς δέν είναι ό όγκος τών άρμωδών, αλλά ή ποιότης. "Ότι αήγη δέν είναι ή δύναμις, αλλά ή έκάνότης τής καλής χρήσεώς τής. "Ότι νίκη δέν είναι τό βάσει πιθανότητα καί δεδομένων προεξοφλούμενων άποτέλεσμα, αλλά ή άνεπιβέστος, άνόθευτος καί ατόνομος έφραση του χρόνου, άσχετως προδίδεωσ καί άσχετως έκβάσεως.

Είς το 1940 έθραύθησαν οι Έλληνες, διότι εις τήν κρίσιμον ώραν τής Έθνικής είμαρμένης των, ήγήνησαν τό ύλικόν γεγονός καί ύπήκουσαν μόνον εις τό ήθικόν χρέος. Καί καρπός άκρίτως αύτής τής ύψηλής συνειδήσεως άποστολής ήλθεν ή Δάφνη. Το άπέριτον αυτό έπαθλον, τό όποιον ήκολούθησε καί θά ήκολουσώ ή πάντα τās εξαναστάσεως τής Έλληνικής τριμήνου. Τότε οι Έλληνες καί ως μαχόμενον μέτωπον καί ως συμπαριστάμενα μετώπισθεν έπολέησαν με άκεραλίαν τήν αίσθησιν τής εθούνης. Καί δέν διεξεδίκουν παρά τήν Δόξαν, από τής κρίσιμου έκείνης στιγμής, πού έβρίθησαν εις

τόν στροβιλισμόν του αίματος καί τής φωτιάς. Τήν έκέρδιαν ολόκληρον. Τήν έκέρδιαν καί χόες. Θά τήν κερδίζουσ πάντα. Άρκεί να τήν διεκδικούν με τήν αύτήν ένότητα ψυχής. Με τόν Έθιον παλιόν. Με τήν ίδίαν θέλησιν.

Είνας διαρκώς άνοικτά τό πεδία άγώνος διά τήν Ελλάδα. Κά από τās ευγενέστερα είναι αύτό, πού καλεί τώρα τούς Έλληνες εις συνηχές καί καθολικόν μερίδιον. Προέκειται περί του μεγάλου εφηνικου άθλήματος τής άνορθώσεως, τής προόδου, τής εθνεμείας. Καί έχουσ εύτυχώς άρχισή να άποδίδουσ αι έπιδόσεις εις αύτό. Είς αυτόν τόν στίβον, πού έν θαυότερα άναλύσει είναι στίβος διά τήν Έλευθερίαν, ύπάρχει άσφαλώς ή εθνική καταξίωση τής 28 Οκτωβρίου του 1940. Δικαίως τής έπικής έκείνης νίκης θά είναι το μεγαλειον τής Πατριδος εις τήν εφηνικήν έξόρμησιν τής. Είς αύτήν ής άφοσώθωμεν όλοι οι Έλληνες. Άς περρωθή καί πάλιν με τήν ψυχήν του Έθνους ό θρύλος. Καί θά εβρωμεν άσφαλώς τήν δικαίωσιν καί τήν επαλήθευσιν.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Η ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΕΑΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 1940 ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΔΙΑΣΦΕΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΤΑΣ ΗΘΙΚΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 27. "Επ ευκαιρία τής 28ης Οκτωβρίου ο κ. Καραμανλής απήθυνε το ακόλουθον διάγγελμα προς τόν Έλληνικόν λαόν:

"Συμπληρώνεται 18 έτη από τής τραγικής, αλλά καί έπι έξουσ αήγης, κατά τήν όποιαν τή Έλληνικήν Έθνος όπέστη ή μένος παντοχρόν άντίπαλον έθικόν έπίθισιν. Το πνεύμα τής αυτοθυσίας, τό όποιον κατά τήν ώραν έκείνην έπέ-

δειξεν ό Έλληνικός λαός, θά άποτελέσθ διά πολλές γενεάς τήν μεγάλην έπίδειξιν διε ή Έλληνική φιλή διασώζει διά μέσου των αιώων τās ήθικές δυνάμεις καί τās ήθικές άρετάς, διά τών όποιων καί επανάληψιν ήνδραγάθως καί έθνημοσύνης τόν ύπερόχον έκείνον πολιτισμόν, τά συνδεόμενα με τό όνομα τής Ελλάδος.

"Απέτέλεσ τήν εύλογάν

Ο ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΣ ΘΑΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΟΛΙΓΩΤΕΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΦΩΤΟΣ ΕΧΕΙ Η ΑΘΕΑΤΟΣ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

ΕΦΩΤΟΓΡΑΦΗΘΗ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ 60 - 70.000 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ

ΜΟΣΧΑ, 27. Μια από τās πρώτας φωτογραφίας τής άθεατούς πλεύρας τής Σελήνης έλαβεν ό «Λούιν III» έξ άποστάσεως 60-70.000 χιλιομέτρων από τήν γή. Η φωτογραφία αύτή διεβδόθη σιν χθές τήν νύκτα δι' άουρ μάτου από τήν Μόσχαν.

"Ο καθηγητής Άλέξανδρος Μιχαήλωφ περιγράφων τās ληφθείσας φωτογραφίας έλεγε, ότι τά 70% εξ αύτων διεκύνουν τό άθέατον μέχρι τούδε μέρος τής Σελήνης. Καί πρέπει να σημειωθή τούτο, έντόσιν: "Ότι τό μέρος αυτό εινε πολύ πλέον μονότονον από τό έστραμμένον προς τήν Γην. Περιλαμβάνει ολιγωτέρας θαλάσσης καί ολιγωτέρας άντιθέσις φωτός καί οκιών. Τώρα οι άστρονόμοι καί οι γεωλόγοι άντιμετωπίζουσ τό πρόβλημα τής εξήγησεως του φαινομένου τούτου.

Κατ' έπίσημον ρωσικήν ήνακοίνωσιν, μέγας κρατήρ θά

θραύεται εις τό έξής «Κόλπος των άστρωνοτών».

"Εξ άλλου, εις τό νότιον ήμισφαίριον καί εις τās όρια περίπου μεταξύ θεατής καί άθεατούς πλεύρας τής Σελήνης, εβρίσκειται «ήθάλασσα», εις τήν όποιαν εβδόη τό όνομα «ήθάλασσα του Όνειρου».

Κατά πληροφφείας έπιστημονικόν πηγήν, ή «ήθάλασσα τής Μόσχας» έχει διάμετρον 300 χιλιομέτρων καί κείται έσορής του Ισημερινου τής Σελήνης μεταξύ 20-ο καί 30ου παράλληλου καί 140ου καί 180ου δυτικού μεσημβριού. Άλλος κρατήρ διαμέτρου 100 χιλιομέτρων με καλής άντιλήπτην άνύψωσιν εβρίσκειται εις τήν νότιον ήμισφαίριον του φωτογραφηθέντος μέρους τής Σελήνης, ό όποιος όνομάσθη «Γιστολόφος» προς τιμήν του πατρός τής ρωσικής άστρονομικής. Άλλος κρατήρ με κεντρικήν άνύψωσιν ώμοιάσθη «Δρομόσφω» καί μετ άστρά όριον έλαβε τό όνομα «Σοβιετική». Άλλος κρατήρ ώμοιάσθη Ζολιό Κουρί. Α φωτογραφία εις τās άκρα των περιλαμβανόντων καί τμήμα του γωστού τμήματος τής Σελήνης καί ύπως οι έπιστήμονες διά πρώτην φοράν άντελήφθησαν τό άκρ δέ, σγήμε τή. «Νοτίου Μόσχας», τό μεγαλιότερον μέρος τής όποιας κείται εις τό άθέατον μέρος. Α φωτογραφία μεταδεδόθησιν εις τήν έξ άποστάσεως άνω των 470.000 χιλιομέτρων, χερής να καθορμήσθαι πότε.

Ο ΑΙΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΕΝΟΣΙΝ ΟΥΧΙ ΕΝΩΡΙΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 27. "Ο έπί τού Τόπου εκπρόσωπος του Δικου Οίκου Σβήλσας όφημερον ότι ό πρόεδρος Αϊζενχάουερ οδμήμιαν έπέπερε μεταβολήν εις τās σγέδιας του όπως έτοιμάσθη τήν Σοβιετικήν Ένωσιν τήν προσηγή άνοιξιν.

Αύτή ή έξαρσις, τής όποιας πρόσφατος έκδήλωσις ό πηρξεν ό άγων διά τήν απελευθέρωσιν τής Κύπρου, εβύχθησιν διε προόντας τού χρόνου θά άποτελέσθ το σταθερόν ή ήρωισμα καί τήν μόνιμον άρετήν τής φυλής μας. Είνε άκόμη ή άρετή αύτή να εκηλώνεται όχι μόνον εις τās ώρας των έθνικόν κινήσων, αλλά καί εις τās μακράς περιόδους των εφηνικόν άγώνων, τούς όποιους όρελομεν όλοι ήνωμένοι να διεκράγωμεν διά τήν εύμερίαν του έθνους.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΛΕΙΣΤΑ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 27. "Εκ τού Έμπορικου Συλλόγου άνακοινώθη διε όλα τās έμπορικά καταστήματα άνοιον 28 Οκτωβρίου, θά παραμείνουσ κλειστά. "Επίσης θά παραμείνουσ κλειστά κατ' όλην τήν ήμέραν τής αύριον όλα τās παντοπωλεία.

ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ Ι ΤΑΞΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΜΕ ΟΛΙΓΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 27. Αι τάξεις τών γυμνασιακόν παραρτημάτων αι όποιαι έχουσ ολιγοτέρους των 15 μαθητών θά παύσουσ λειτουργούσαι. Η από φρασις αύτη του ύπουργείου Παιδείας όμως δέν θά έφαρμόσθη διά τās άνδιαμέσου, τάς εις τών γυμνασιακόν παραρτημάτων.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Του κ. ΚΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ [Δημάρχου, πρώην ύπουργου]

"Η 28η Οκτωβρίου 1940 ήτο έξωτερικόν γεγονός. Υπήρξε κατ' έξοχήν γεγονός έσωτερικόν. Ητιο ή εξαναστάσις τής ψυχής, ή έθιμος άντίδρασις τής συνειδήσεως εις μίαν Ιταμιαστην προέκλισην τής βίας, ζήτουσ τήν χάρην των σφαιρών τής θυσίας τής άνθρωπότης ή άποπρεσίας. Υββαλλετο εις άποδείξιν κατασφύγιον διά τήν βίαν, τό βεβαιόσθ ότι θά έπαισθησθ ή ανθρωπότης ύπερφυλάσσει εναντίον των όπιμιών τής Έλευθερίας. Διά τούτο μεν «Οχι» άντέτελει, δια τήν Ελλάδα, τήν πλέον φυσικήν άπάντησιν, ή ό νίκη τής ουγκολοστικην έκκλησίαν τής Οίκουμηνς.

"Εφ' όσον, πράγματι, άπίστευτον... Η Εδρατική πραγματικότης τής έποχής έκείνης απελευθέρωσ τήν θριαμβευτικήν άντίστασιν των Έλλήνων. Ακαί μεγαλιός έσφαδίζον ύπο τήν αιδράν πτέρων του φασισμού ό όποιος, μέσα εις μίαν θαλάσσαν αίματος καί καταστροφής, μέσα εις ένα όρνιον φωτός καί σιδήρου, είχε σαρπείσ κρατη άνδρπούς, άμυντικής γραμμής, πού έδωσαν τό άπρόσβητο Είχον δουλοψ ψυχικός. Καί ή Άγγλική έπιμερίαν τήν είσβολήν του άργανωμένου εξωτερικού έγκλήματος, από στιγμής εις στιγμήν, δεχόμενη χερμαρμούς πυρός από τās στωικας, ενώ ή Άμερική ήγκολούθει να παραμην περιχαρακωμένη εις τόν άπομωτισμόν τής Η σίκων, σενεπός, ή πολιτική καί ή ήθική τής περιστασεως δέν ένεβόρυνε τήν έλπίδα, όντι είς έπιβουλήν ήμπεροσιν να δοθή ή άπάντησιν, ή όποια εδόθη. Ομοελοσόμενος δε ή λογική των δεδομένων ήτο ή σκωρα.

Η ότε όμως ή Ελλάδα εις τās χλιετιπλάσ των θυσιών καί τής όδής τής έπεροδής με τήν λογικήν; Πότε ύπολογιστή τήν συντριπτικήν ύψωσιν των άρμωδών, πριν τουσ τήν παλιν διά τήν Έλευθερίαν; Δέν άνευρίσκειται τιοσδήποτε προηγουμένον εις τό χρονικόν τής. Καί άκοίβας, αύτή ή πανταχά καί έπίμοσος άπουσία ύπολογισμοσ είναι τό μεγαλιότερον τούτου δε συνέχεια ετία καί τής περιφνης ήλθεν ή 28η Οκτωβρίου. Έλασος Έλλανς καί πότες Έλλανς, από τήν πρώτη άνοσιν μέχρι του μάλλον μεσημερμούσ χωριού, ήσαν όσαν τό νόημα του «Οχι»,

Η ΣΤΙΛΗ ΜΟΥ

ΞΑΝΘΙΠΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ (ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΠΑΠΑΓΕΛΟΥΣΙΟΥ)

"Η Ξανθίπη Δασκαλοπούλου έπείσθη τή σύντομη σκηνη τής ζωής με τό μονόπρακτο δράμα μιάς τραγικής άφροσύνης, πού τήν έπείσθη ή παρουσία των δύο παιδιών τής. Ηρωική στή διάδοκα του τρομερού τής μονόλογου, σάν τραγικός ήθισοός, χορηγοποιεί τās όρες τής ός καί τό τελευταία δευτερόλεπτα τής ζωής τής, για να δινή στή παιδιά τής έντολής από τό σοβωότερο Εογγέλιο τής πίστεως τής. Η βαρεία του έννοια υποθετιάζει άργά-άργά μέσα στή νεανική καρδιά των δύο πλουσίων, πού έγκαταλείπει. Ξεκινά ή ραγιαστική φωνή τής, κάτω από τās σπαργαμένα ράκη του κορμιού τής, καί με τή δύναμη τής ψυχής τής σκεπάζει όλη τής κραυγή τής όδονς τής. "Όλες ή σκληρές δικαιοσύνης, πού μοιρεί να βαστάζει ή ανδρωμένη άντοχή, αού ή τής έπείσθησ χωρίς ποιεά να διαμαρτυρηθή.

"Η θαυμασιώτερη προσευχή τής μέσα στή βαθούτη άγανατία τής, ήταν προσευχή ήρωσ. «Θεά μου, παράλαβα μου τό πνεύμα». Καί τό μέγαπ τής έφεροσύνης ή ήθιμος τής ολιάνιας ζωής.

Και ήρθε τό μήνυμα του θανάτου τής, σάν ένα τραντάγμα τρομερό δε όλους όσιν τήν γνώριον. Καί ή ένεργητική ζωτικότητα τής Ξανθίπης, τοποθετιάζει πάλιν ό έπείσθησ τόν τόπο τής. Περνάει από τό πατρικό τής σπουδός όμοσ των δύο παιδιών τής καί τό αιμα του κορμιού άντριχιάζει καί κλαίει, βιώντας έκτίλησιν όλην άδια τής. Η άπαιλάκτη ήμέρα τής ταφής τής με τό γαλάζιο θερμό ύδωσ, φωτίζει όλη τής έκρήσ τής τής ευσιοσύνης του κόσμου. Ένα πλθβός έρχεται ν' άφήσ με σεβασμό τό μουσική άποσιν του πάνα στή νεκρή καί άποσιν τό γενικό συναίσθημα τής ήπείρας, για τήν άδυσόσπητη έλασμένη τής άτίας δεσποσιν. Γόρα από τή νεκρή σκευερτώσ τής ή ζωή με τή λύπη έκείνη, πού όπισωσμένη ή άκτινοβολία τής προσοικιότητας τής.

Μόλις σκέψις, πού ξεκινάει από άσπια κρουή έννομοσύνη, άποτυπώνεται πάνω στήν όμορφή του πλθβός, πού τήν σαρπείσ στή τελευταία τής κατασκή. Χίλια αίσθηματα σγυμνιστά γονατίζουσ κοντά τής καί άκούσ να έπισωρεώνονται οι

ΘΗΡΙΑΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΕ ΕΛΑΤΗΡΙΑ ΤΗΝ ΛΗΣΤΕΙΑΝ

ΕΦΟΝΕΥΣΑΝ ΜΕ ΣΚΑΠΑΝΗΝ ΚΑΙ ΕΠΟΛΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗ ΕΝΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 27. Νέον στυγερόν εγκλήμα με ελατήρια τήν ληστείαν διεπράχθη χθές τήν νύκτα εις τό Αιγαίον καί άπεκαλύφθη ήμέρον μόλις τής 3ην μ.μ. Άγύστοι, άφου ελήσθησαν εις τήν οίκιαν του Γεωργίου Μανιδι, ήλικίας 72 έτών, από τό χωριον Βροντάς τής Χίου, πλουσιόν κτηματίου, τόν έφονευσαν με σκαπάνην, ποτοποισήσαντες τήν κεφαλή του καί έν συνεχεία επεδόθησαν εις τήν λεγαλιαν, άφαιρέσαντες σημαντικά χρηματικά ποσά.

Τό εγκλήμα εξακολούθει να τό περιβάλλη πλθρος μυστή τήν «Ο Μανιδι» έμεινε έντελλός, μόνος εις τό λσγείον τής διωρούσ ήμιτελους οίκιας τού, τό όποιον άποτελείται από ένά χώλ, δύο ύπονοματικά καί ένα άλλο δωμάτιον ώς σαλονιάς καί τό μαγειρείον. "Ο πλούσιος αύτός γέρων δέν έχρησιμοποιεί τό δωμάτιον—μαγειρείον, διότι έτιρωγε μεσσηρίσ—εβάζει εις τήν οίκιαν μιάς κουμπάρας του τής Άγγλικής συζύγου Σικματίου Ρετινίς, έργαζόσ εις τήν έστιαρίαν ΕΠΜΑ, τής όποιας είχε εκπείσει ένα παιδί. "Ο Μανιδις ήτο έγγαμμος, αλλά ή σύζυγός του Εύτυχία άπέθανε τό 1941. Ηθε έπίσης καί άδελφόν, διαμείνοντα εις τό χωριον των καί άλλους άνεψιούς, διαμείνοντας εις τό Χατζάρει καί Δαφνί.

"Άλλοτε είχαν έργοστάσιον βυρσοδέψιας, μετά τήν κατοχήν όμως τό επώλησε καί μετ τήν χρεμια αύτά είχαν άγοράσει ένα τεραστίον κτήμα παρά τήν θείαν «Παλατιά» του Χατζαρίου καί απέστγ ένοικιάζων τās γαίας.

"Η λησπώρος Άθ'ίνων έκο-

ΑΙ ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΦΟΝΟΥ

τάς 6 τό άπόγευμα έπεσε έσθή ή τήν κουμπάρα του, αλλά έπειδή, ώς έλεγε, ήτο κουρμακώσ, έφραγε χυλόπιττα καί έτιρωγε δια να κοιμηθή εις τό σπύτι του.

"Ο Μανιδις έπρεπε καί σήμερον τό μεσημέρι να φάγη εις τό σπύτι τής κουμπάρας του άλλήν εκάθητο. Πέραν όμως αύτων είχε καί οκτώδεκα 40 περίπου σπρεμιάτων, τά όποια καί έπυλοσσε.

"Ο Μανιδις προχθές εις

ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΝΑ ΕΚΣΠΑΣΗ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΙΤΕΡΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΑΠΟΜΗΝΟΜΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΡΟΛ ΦΛΥΝ

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ, 27. — Τό μεγαλιότερον σκάνδαλον εις τήν ιστορίαν του Χόλλυγουντ άναμίνεται διε τό έκπασθ ένός των προσώχων ήμερών, εξ ατίας των «έκπολιτρώμεν» τό άποθανόντος γόνητος του κινηματογράφου «Ερρολ Φλυν» εις όρος γυνωστών καλλονών του Χόλλυγουντ, αι όποιαι περιέχονται εις τās εκ 420 σελίδων άπομνημονεύματα του.

Τά σκανδαλώδη άπομνημονεύματα του «Ερρολ Φλυν» πρέκειται να έκδώσ ό όκος Πάναμ.

Δέγειται διε εις αύτά 6 άποβάνω γόης άναφέρει τās τών σγέσων του με 37 γυνωστας ήθισοούς, τού κινηματογράφου, μεταξύ των όποιων περιλαμβάνονται ή Λίντα Κρίσταν, ή Μπέου Νταβίς, ή «Ολβία νιέ Χάβιλλαν», ή Άν Σέριντα καί άλλες.

"Όλες αύτές τρέμουσ τώρα τās